

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia.....

w sprawie szczegółowej organizacji centrów powiadamiania ratunkowego

Na podstawie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz.U. Nr 191, poz. 1410) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółową organizację centrów powiadamiania ratunkowego, zwanych dalej „centrami”, ich liczbę oraz sposób rozmieszczenia.

§ 2. 1. W każdym województwie działa jedno centrum.

2. W województwie mazowieckim może działać dodatkowo centrum przeznaczone na potrzeby miasta stołecznego Warszawy utworzone przez wojewodę mazowieckiego.

3. Centrum funkcjonuje w ramach komórki organizacyjnej urzędu wojewódzkiego właściwej w sprawach zarządzania kryzysowego.

§ 3. 1. Na jedno stanowisko przyjmowania zgłoszeń z numeru alarmowego 112 przypada nie więcej niż 150 tys. mieszkańców danego województwa.

2. Wojewoda określa liczbę pracowników centrum zatrudnionych na stanowiskach przyjmowania zgłoszeń z numeru alarmowego 112 opierając się w szczególności o specyfikę zagrożeń występujących na terenie województwa oraz lokalne uwarunkowania.

3. Praca na stanowiskach przyjmowania zgłoszeń z numeru alarmowego 112 odbywa się w systemie całodobowym w zmianowym rozkładzie czasu pracy.

4. Stanowiska przyjmowania zgłoszeń z numeru alarmowego 112 organizuje się w sposób zapewniający bieżące współdziałanie z jednostkami systemu, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, jednostkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a – 8 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z późn. zm.²⁾) oraz podmiotami, o których mowa w art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.³⁾), polegające w szczególności na wymianie informacji o sytuacjach nadzwyczajnych zagrożeń życia, zdrowia lub środowiska.

§ 4. 1. Centrum powinno posiadać w szczególności:

- 1) salę obsługi zgłoszeń z numeru alarmowego 112, w skład której wchodzi stanowiska przyjmowania zgłoszeń;
- 2) pomieszczenia zaplecza technicznego wyposażone w urządzenia zasilania awaryjnego dla urządzeń

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2, pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz.U. Nr 131, poz. 919 i z 2007 r. Nr 38, poz. 245).

teleinformatycznych i innych urządzeń energetycznych oraz całodobowego nadzoru nad systemem teleinformatycznym oraz umożliwiające magazynowanie podręcznych materiałów i urządzeń;

- 3) pomieszczenia socjalne;
- 4) pomieszczenia higieniczno-sanitarne;
- 5) pomieszczenie specjalne, obejmujące stanowisko dostępu do systemu teleinformatycznego dostosowanego do przetwarzania danych osobowych.

2. Stanowiska przyjmowania zgłoszeń są zorganizowane w sposób umożliwiający przyjmowanie zgłoszeń z numeru alarmowego 112, ich weryfikację i przekierowywanie do właściwej jednostki Policji, Państwowej Straży Pożarnej i pogotowia ratunkowego (dyspozytora medycznego) celem dysponowania tych podmiotów na poziomie właściwych stanowisk kierowania.

3. Norma powierzchni sali obsługi zgłoszeń z numeru alarmowego 112 przypadająca na jedną osobę wynosi nie mniej niż 6 m².

4. Sala obsługi zgłoszeń z numeru alarmowego 112 jest wyposażona w urządzenia techniczne oraz infrastrukturę teleinformatyczną, w tym aplikację systemową, zapewniające odbiór zgłoszeń, ich weryfikację i przekazywanie informacji oraz sprzęt przeznaczony do rejestracji zgłoszeń.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

**MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

W porozumieniu

MINISTER ZDROWIA

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 52, poz. 452, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 100, poz. 836 i z 2006 r. Nr 191, poz. 1410.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 85, poz. 726 i Nr 155, poz. 1298, z 2006 r. Nr 208, poz. 1531 oraz z 2007 r. Nr 34, poz. 206.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest realizacją delegacji ustawowej zawartej w art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (*Dz.U. Nr 191, poz. 1410*), zobowiązującej ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, szczegółowej organizacji centrów powiadamiania ratunkowego (CPR), ich liczby oraz sposobu rozmieszczenia, uwzględniając przy tym charakter zadań nałożonych na centra, potrzeby systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne oraz krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.

Na podstawie ustawy z dnia 25 lipca 2001 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (*Dz.U. Nr 113, poz. 1207, z późn. zm.*), obowiązującej do końca 2006 r., centra powiadamiania ratunkowego miały stanowić jeden z podstawowych podmiotów systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, zorganizowany na poziomie administracji powiatowej i podległy starości. W założeniach Ministerstwa Zdrowia, w ramach centrów powiadamiania ratunkowego miały być tworzone zintegrowane stanowiska przyjmowania wezwań ratunkowych dotyczących wszystkich służb ratowniczych oraz dysponowania i koordynacji działań zespołów ratowniczych na danym terenie. Ich podstawowe zadania miały się kształtować następująco:

- przyjmowanie zgłoszeń alarmowych,
- dysponowanie jednostek ratowniczych, w zależności od charakteru zdarzenia,
- bieżąca koordynacja działań jednostek ratowniczych z innymi służbami, w tym porządkowymi i technicznymi,
- zapewnienie sprawnej współpracy w zakresie ratownictwa z powiatami granicznymi,
- monitorowanie i analiza zagrożeń na danym terenie oraz ocena parametrów systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne.

Jednak ze względu na konieczność spełnienia w tym zakresie standardów europejskich (odnoszących się do zagadnienia funkcjonowania numeru alarmowego „112” - obowiązek wynikający z postanowień Dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej /*dyrektywa o usłudze powszechnej*/), nowa ustawa o Państwowym Ratownictwie Medycznym powierzyła wojewodom tworzenie i utrzymanie centrów powiadamiania ratunkowego, które mają stanowić miejsca przyjmowania zgłoszeń z numeru alarmowego „112” i ich przekierowywania do właściwych służb ratowniczych (jednostek Policji, Państwowej Straży Pożarnej i pogotowia ratunkowego), wzorowane na europejskich punktach przyjmowania zgłoszeń alarmowych tzw. PSAP (*ang. Public Safety Answering Point*). Centra powiadamiania ratunkowego będą wchodziły w strukturę urzędów wojewódzkich i będą finansowane przez wojewodów.

Projekt rozporządzenia określa liczbę pracowników centrum zatrudnionych na stanowiskach przyjmowania zgłoszeń zgodnie z kryterium, w przekonaniu projektodawcy najbardziej zobjektywizowanym, że na jedną osobę przyjmującą zgłoszenie przypada nie więcej niż 150 tys. mieszkańców danego województwa.

Wojewoda przy określaniu liczby pracowników centrum zatrudnionych na stanowiskach przyjmowania zgłoszeń z numeru alarmowego 112 opiera się w szczególności na specyfice zagrożeń występujących na terenie województwa oraz lokalnych uwarunkowaniach.

Głównym filarem w strukturze organizacyjnej centrów powiadamiania ratunkowego stają się stanowiska przyjmowania zgłoszeń alarmowych, które będą realizowały zadania w zakresie:

- przyjmowania zgłoszeń i ich weryfikacji, zgodnie z właściwością służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy określoną odrębnymi przepisami,

- przekierowywania zgłoszeń do właściwej jednostki Policji, Państwowej Straży Pożarnej i pogotowia ratunkowego (dyspozytora medycznego).

Natomiast dysponowanie poszczególnymi służbami, m.in. do działań ratowniczych, będzie się odbywało na niższym szczeblu, przede wszystkim powiatowym (na poziomie stanowisk kierowania poszczególnych służb – dyspozytorów powiatowych).

W § 3 – 4 projektu rozporządzenia określono szczegółową organizację centrum i jego wyposażenie. W skład centrum wchodzi m.in.: sala obsługi zgłoszeń, pomieszczenia zaplecza technicznego, stanowisko dostępu do systemu teleinformatycznego dostosowanego do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, pomieszczenia socjalne, biurowe i higieniczno – sanitarne /wyposażone zgodnie z normami BHP, zawartymi głównie w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (*Dz.U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650*)/. W projekcie określono również normę powierzchni sali obsługi zgłoszeń przypadającą na jedną osobę.

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym, na projektodawcę nałożono obowiązek określenia liczby centrów powiadamiania ratunkowego oraz sposobu ich rozmieszczenia. Ustalono, że na terenie kraju ma funkcjonować 16 centrów. Należy również zaznaczyć, że dodatkowe centrum, przeznaczone na potrzeby miasta stołecznego Warszawy, może zostać utworzone przez wojewodę mazowieckiego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Skutki wprowadzenia rozporządzenia.

1) Niniejszy projekt rozporządzenia oddziałuje na następujące podmioty:

- organy administracji rządowej;
- służby ustawowo powołane do niesienia pomocy (podmioty ratownicze);
- przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

2) Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia spowoduje następujące wydatki z budżetu państwa:

Wydatki związane z budową i wyposażeniem centrów powiadamiania ratunkowego usytuowanych przy urzędach wojewódzkich są obecnie trudne do precyzyjnego oszacowania. Jednakże ze wstępnych szacunków wynika, że koszty m.in.:

- wykonania projektów adaptacyjnych budynków przeznaczonych na CPR wynoszą około 3 mln 400 tys. zł,
- wykonania adaptacji obiektów przeznaczonych na CPR wynoszą około 39 mln 450 tys. zł,
- sieci szkieletowych (dzierżawa/zakup) wynoszą około 28 mln 500 tys. zł,
- aplikacji „112” wynoszą około 28 mln 731 tys. zł,
- oprogramowania pomocniczego (bazy danych) wynoszą około 3 mln 743 tys. 936 zł,
- map cyfrowych (system informacji przestrzennej GIS) wynoszą około 600 tys. zł,
- sprzętu teleinformatycznego wynoszą około 25 mln 302 tys. 986 zł,
- doposażenia sprzętowego dyspozytorów powiatowych wynoszą około 4 mln 674 tys. zł,
- osobowe – ogółem wynoszą około 50 mln 791 tys. 780 zł.

Ogólną sumę kosztów związanych z budową i funkcjonowaniem systemu „112” można określić na około 239 mln 354 tys. 590 zł.

Pokrycie kosztów związanych z budową i wyposażeniem centrów powiadamiania ratunkowego planowane jest z rezerwy celowej przeznaczonej na ten cel z budżetu państwa przekazanej wojewodom (w 2007 r. zabezpieczono w rezerwie celowej środki finansowe na ten cel) oraz ze środków przeznaczonych na realizację projektu: „budowa i wyposażenie wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego”, ujętego w ramach Priorytetu XIII Programu Operacyjnego „Infrastruktura i Środowisko”.

3) Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje znacznych skutków związanych z rynkiem pracy.

4) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki.

5) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało znacznego wpływu na sytuację i rozwój regionów.

2. Konsultacje społeczne.

W ramach konsultacji społecznych, projekt rozporządzenia zostanie przekazany Wojewodom, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Krajowej Izbie Gospodarczej, Krajowej Izbie Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji, Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji i Polskiej Izbie Komunikacji Elektronicznej oraz zostanie zamieszczony na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co umożliwi innym zainteresowanym podmiotom, w szczególności tym, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414), zapoznanie się z jego treścią i zgłoszenie ewentualnych uwag projektodawcy.